

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 08/08/2025.

\*\*\*\*\*

## PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

### BÀI 157

#### BẠN PHẢI CÓ THỂ KHÊ NHẬP KINH GIÁO

Hòa Thượng nói: ***“Thân tâm của chúng ta phải tan chảy ở trong Kinh giáo, đời sống của chúng ta hoà thành một mảnh với Kinh giáo, Kinh chính là thân tâm của chúng ta, nếu chúng ta làm được như vậy thì ngày ngày chúng ta đều an vui, không còn khổ đau. Chúng ta không thể khê nhập Kinh giáo thì bạn không thể an vui, niềm vui này là niềm vui của chư Phật Như Lai, pháp thân Bồ Tát. Niềm vui này không phải người nào đó có thể truyền cho chúng ta, chúng ta phải chân thật chính mình hành chứng thì mới có thể đạt được”***.

Nhiều người học Phật chỉ đọc tụng Kinh điển như một thời khóa tu tập, tạo phước, Hòa Thượng nói, Kinh phải là đời sống, thậm chí là cả thân sinh mạng này của chúng ta. Lời Hòa Thượng có ý nghĩa vô cùng sâu rộng. ***“Kinh là cả thân sinh mạng”*** nghĩa là đời sống này của chúng ta phải triệt để tuân thủ giáo huấn của Phật Bồ Tát. Nếu chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác tuân thủ theo giáo huấn của Phật thì đó là chúng ta đang diễn chánh pháp. Nếu có người đều diễn chánh pháp thì Phật pháp sẽ trường tồn, không bao giờ bị huỷ diệt. Hòa Thượng từng nói: ***“Không có mạt pháp mà chỉ có lòng người mạt”***. Nếu chúng ta ***“y giáo phụng hành”*** thì thời nào cũng là thời chánh pháp, không có thời mạt pháp.

Có nhiều người nói với Hòa Thượng là rất khó thực hiện theo lời dạy của Phật, Hòa Thượng nói: ***“Điều này không khó mà do các bạn không chân thật làm!”***. Nếu lời dạy của Phật là khó làm thì sẽ không có người làm được, đã có người làm được vậy thì nếu chúng ta thật làm, chúng ta nhất định cũng sẽ làm được. Nếu chúng ta chịu thay đổi thì chúng ta sẽ dần dần trở nên tốt. Trong lớp học, khi nhìn hình ảnh của mọi người, tôi có thể nhìn thấy sự chuyển biến nội tâm của mỗi người. Hòa Thượng từng nói: ***“Bạn có thể ghi hình lại để biết mình có chuyển đổi hay không”***. Trong một năm, nếu chúng ta ghi hình lại khoảng ba, bốn lần thì chúng ta sẽ nhìn thấy sự chuyển đổi của nội tâm và thân tướng. Nếu nội tâm chúng ta chuyển đổi tích cực thì thân tướng chúng ta sẽ chuyển đổi tích cực; nếu nội tâm chúng ta chuyển đổi theo hướng tiêu cực thì thân tướng chúng ta cũng sẽ chuyển đổi theo hướng tiêu cực.

Hòa Thượng nói, Kinh điển của nhà Phật không phải để đọc tụng. Rất nhiều người đọc tụng Kinh điển để tính công với Phật. Chúng ta đọc tụng Kinh điển cũng rất tốt vì như

vậy chúng ta sẽ không nói lời thị phi nhưng Kinh pháp không phải để đọc tụng mà là để thực hành. Nếu chúng ta làm được như Hòa Thượng nói: **“*Kinh là cả thấy sinh mạng*”** thì chúng ta và những chúng sanh xung quanh sẽ có lợi ích vô lượng, vô biên. Kinh giáo là lời giáo huấn của Phật, chúng ta phải đem Kinh giáo hoá thành sinh mạng, thành khởi tâm động niệm, hành động tạo tác. Chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật theo giáo huấn của Phật thì chúng ta và tất cả mọi người sẽ an vui, hạnh phúc.

Có người cho rằng Kinh điển là để đọc tụng, họ tháng giêng tụng **“*Kinh Dược Sư*”**, tháng ba tụng **“*Kinh Pháp Hoa*”**, tháng bảy tụng **“*Kinh Vu Lan*”**, họ cho rằng đọc tụng như vậy thì sẽ có phước. Hòa Thượng đã giải thích cho chúng ta một cách rõ ràng, Phật muốn suy nghĩ, hành động, việc làm của chúng ta giống như Phật Bồ Tát. Nếu chúng ta tụng Kinh để mong có phước thì chúng ta đã có tâm **“*tự tư tự lợi*”**. Có người nói, chúng ta tu là để có thể trở thành Phật, chúng ta niệm Phật là để được vãng sanh vậy thì chúng ta vẫn **“*tự tư tự lợi*”**, chúng ta chưa **“*vô ngã*”**.

Chúng ta thành Phật không phải vì mình mà là để hoàn thành học nghiệp cao nhất, để có năng lực để phục vụ chúng sanh tốt nhất. Chúng ta vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc không phải vì sợ thế giới Ta Bà khổ đau, nếu chúng ta muốn vãng sanh vì mình thì chúng ta sẽ khó có thể vãng sanh. Rất nhiều Phật Bồ Tát cũng đang ở thế giới Ta Bà để tiếp độ chúng sanh. Chúng ta muốn về thế giới Cực Lạc để được hưởng an vui thì chúng ta chưa có Tâm Bồ Đề. Rất nhiều chúng sanh đang đau khổ, chúng ta phải nghĩ được cách để cứu giúp họ.

Hôm qua, chúng ta học **“*Thập Thiện Nghiệp Đạo*”**, Hòa Thượng nói: **“*Mục đích chúng ta ở thế giới Ta Bà này là gì?*”**. Mục đích của chúng ta là cứu giúp chúng sanh, giúp chúng sanh giải quyết tất cả khổ đau. Chúng ta muốn giúp chúng sanh giải quyết mọi khổ đau thì chúng ta phải vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, ở đó, cta được nghe Phật A Di Đà giảng pháp, sau khi chúng được bất thoái chuyển thì cta lập tức cáo biệt Phật để trở về thế giới Ta Bà. Nếu ai cũng sợ khổ thì ai sẽ ở thế giới Ta Bà để cứu giúp chúng sanh! Nếu không có các Bồ Tát thì chúng ta không thể có cơ hội tiếp xúc Phật pháp, gặp được chuẩn mực Thánh Hiền. Chúng ta phải là những Bồ Tát tiếp nối để chúng sanh đời sau có cơ hội tiếp xúc Phật pháp, gặp được chuẩn mực Thánh Hiền, gặp được Thầy tốt, bạn lành.

Hòa Thượng nói: **“*Kinh giáo dạy chúng ta phải hành, mỗi bộ Kinh đều không rời Tín - Giải - Hành - Chứng, hành là rất quan trọng. Trước tiên, chúng ta xây dựng niềm tin và lý giải, sau khi chúng ta có tín giải thì chúng ta phải thực tiễn trong đời sống. “Chứng” chính là ngay trong cuộc sống thường ngày, chúng ta chứng minh được lời Phật nói trên Kinh là chính xác*”**.

Chúng ta không cần chứng một cảnh giới nào mà chúng ta phải chứng thực lời Phật nói ở ngay trong đời sống hằng ngày. Thí dụ, Phật nói, bố thí tiền tài thì nhất định sẽ có tiền tài; bố thí pháp sẽ thông minh, trí tuệ; bố thí vô úy sẽ khoẻ mạnh, sống lâu, chúng ta

phải chứng thực lời Phật dạy ngay trong cuộc sống hằng ngày. Tôi đều cảm nhận được những lời dạy này rất rõ ràng, Phật không gạt chúng ta! Tất cả những gì Phật dạy, chúng ta chưa làm được tốt nhưng chúng đều là thật. Phật, các Tổ Sư Đại Đức giúp chúng ta Tín – Giải, là tín và hiểu rõ; nhưng Hành – Chứng thì không ai có thể giúp chúng ta, mỗi chúng ta phải chính mình tu hành. “*Tu hành*” là quá trình cta cải đổi nội tâm.

Hòa Thượng nói: “***Nếu như hành nghi ba nghiệp thân, khẩu, ý của cta hoàn toàn không tương ứng với trên Kinh thì cta vẫn sẽ khổ đau, gặp nạn thậm chí đáng đoạ lạc như thế nào thì vẫn đoạ lạc như thế đó***”. Phật dạy chúng ta không “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” nhưng chúng ta vẫn để những tập khí này dẫn dắt thì chúng ta đáng đoạ lạc như thế nào thì vẫn phải đoạ lạc như thế đó! Hòa Thượng dạy chúng ta những đạo lý chắc thật, phương pháp rất rõ ràng, không mơ mơ hồ hồ. Cách đây một vài năm, nhiều người có tri thức nhưng vẫn nghe theo một tà đạo, với những đạo lý mơ hồ dẫn đến tan nhà, nát cửa.

Hòa Thượng nói: “***Phật Bồ Tát lưu xuất ra Kinh pháp từ tự tánh, những văn tự, ngôn ngữ lưu xuất từ trong tự tánh thì siêu vượt thời gian, không gian***”. Chúng ta đọc những tác phẩm văn chương ở thế gian một lần thì có thể không muốn xem tiếp lần hai nhưng những đạo lý trong Kinh pháp, chúng ta càng đọc, càng cảm thấy chúng có ý nghĩa vô cùng, vô tận. Những bài học của Hòa Thượng này tôi đã đọc và nghe rất nhiều lần, tôi càng nghe càng cảm thấy tâm đắc, không cảm thấy chán. Có những lời dạy của Hòa Thượng, tôi đã nghe nhiều lần nhưng mỗi lần nghe lại cảm thấy “*sớn cả da gà*”, thí dụ như câu nói: “***Kinh pháp phải là cả thầy sinh mạng của chúng ta***”.

Hòa Thượng nói: “***Kinh pháp của Phật là vĩnh hằng, bất biến. Kinh pháp Phật nói ra là từ tự tánh lưu xuất. Tự tánh thanh tịnh của chúng ta đều y như Phật, cho nên nếu chúng ta quay về với tự tánh thanh tịnh thì chúng ta sẽ cảm thấy những lời dạy của Phật rất khế hợp***”. “*Chân lý*” là sự thật, vượt không gian thời gian, không bao giờ thay đổi, những điều phi lý thì mới bị đào thải. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: “***Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ***”. “*Tự tánh*” của cta vốn đầy đủ trí tuệ, đức tướng của Phật. Hiện tại, tự tánh của chúng ta đã mê mất vì chúng ta sống trong “*tự tư tự lợi*”, ảo danh, ảo vọng, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”.

Hòa Thượng nói: “***Hiện tại, chúng ta mê mà không giác nên phải dựa vào ngôn ngữ, văn tự mà chư Phật Như Lai đã nói ra, lưu xuất từ tự tánh thanh tịnh, để dẫn khởi tự tánh thanh tịnh của mình***”. Chúng ta có lòng tin đối với chư Phật Như Lai thì chúng ta mới thật làm, nếu chúng ta không thật tin thì chúng ta sẽ không thật làm. Phật dạy chúng ta bố thí, chúng ta có tin hay không? Chúng ta có ngoại tài thì tích cực bố thí ngoại tài, có nội tài thì bố thí nội tài.

Tôi làm theo lời Hoà Thượng mấy chục năm nay, hiện tại, mọi sự ngày càng tốt đẹp. Có người tu hành, niệm Phật, ăn chay nhiều năm nhưng vẫn không ảnh hưởng được những người xung quanh nhưng khi họ bắt đầu hành bố thí thì những người xung quanh

rất hoan hỷ, hài lòng. Nếu chúng ta không tin lời Phật dạy về bố thí thì sẽ không thật làm hoặc chỉ làm trên hình thức vậy thì cta không thể có kết quả. Hòa Thượng từng nói: **“Nếu chúng ta có hoài nghi vậy thì chúng ta sẽ không làm được”**. Chúng ta có hoài nghi thì chúng ta không làm bằng tâm chân thành, vậy thì cta nhất định không thể cảm được chúng sanh. Người thế gian nói: **“Vật cho không bằng cách cho”**. Chúng ta phải cho đi bằng tâm chân thành, tâm chân thành mới dẫn khởi được tâm chân thành.

Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh có bệnh nghi hoặc, thích phân biệt, nghiên cứu nhưng cta càng nghiên cứu thì càng sai. Tại vì sao chúng ta càng nghiên cứu càng sai? Vì lời của Phật dạy đã rời khỏi phân biệt, chấp trước vậy thì chúng ta dùng tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước để học, để làm thì chúng ta không thể lý giải đạo lý Phật đã dạy”**. Trong cuộc kháng chiến chống thực dân, anh hùng Tô Vĩnh Diện đã lấy thân mình chèn pháo, khi đó, nếu anh nghĩ rằng, nếu mình dùng thân chèn pháo thì sẽ chết hay nát chân thì anh sẽ không dám làm. Hòa Thượng dạy cta: **“Việc tốt cần làm, nên làm, không công không đức”**, khi chúng ta làm cta không cần khởi tâm phân biệt, chấp trước. Thí dụ, nếu chúng ta sợ bố thí hết thì sẽ không có gì ăn, sợ rằng làm công việc này thì sẽ không có tiền thì chúng ta đã vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Hòa Thượng nói: **“Bạn chân thật vì chúng sanh lo nghĩ thì Phật Bồ Tát sẽ vì ta mà lo nghĩ”**.

Ban đầu, khi tôi bắt đầu tổ chức các buổi lễ tri ân cũng không có người tin theo, dần dần mọi người hưởng ứng và lan toả. Gần đây, có người hỏi tôi: **“Vì sao Thầy có thể làm được?”**. Tôi nói: **“Tôi cũng không biết vì sao tôi có thể làm được! Tôi chỉ phát tâm làm, không khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, tôi không suy nghĩ rằng mình sẽ mệt, sẽ tốn kém, mà chỉ nghĩ việc mình làm sẽ lợi ích chúng sanh”**. Hè năm nay, chúng ta tổ chức rất nhiều các trại hè, chúng ta không phải huy động mọi người ủng hộ nhưng mọi thứ đều không thiếu mà vừa vặn, vẹn toàn. Chúng ta mới tổ chức một lớp kỹ năng sống với hơn 100 học sinh tham gia, các bác bếp nói chi phí nấu ăn chỉ khoảng hơn 600.000đ, đó là vì chúng ta tự trồng rau, làm đậu, mọi người cùng phát tâm làm. Nếu chúng ta làm bằng tâm chân thành thì mọi việc sẽ tốt đẹp, viên mãn. Phật pháp dạy chúng ta rời khỏi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, hy sinh phụng hiến, chí công vô tư, không cần tính thiệt hơn, lo được mất. Chúng ta chân thật hiểu rõ lời Phật dạy thì chúng ta mới có thể rời khỏi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Khởi Tín Luận” do Bồ Tát Mã Minh viết, nói rằng: “Lìa tướng ngôn thuyết, lìa tướng danh tự, lìa tướng tâm duyên”. “Lìa tâm duyên tướng” là trong tâm không khởi tâm, không động niệm, không chấp trước”**. Chúng ta luôn khởi tâm lo lắng là cta làm theo lời Phật dạy, lời Hòa Thượng nói thì có đúng hay không, đây là chúng ta đã vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tuyệt đối không nên nghĩ tưởng, càng nghĩ tưởng càng sai vì đó là tâm phân biệt, chấp trước. Chúng ta dùng tâm phân biệt, chấp trước để cố hiểu ý Kinh thì chắc chắn chúng ta sẽ hiểu sai”**. Từ xưa đến nay, những người tạn

tâm tận lực vì xã hội, quốc gia phục vụ thì luôn được nhận được những kết quả tốt đẹp. Người “*tự tư tự lợi*”, chỉ lo cho mình thì không có kết quả tốt. Nếu chúng ta cho rằng, chúng ta lo cho người thì không có ai lo cho chúng ta thì chúng ta đã vọng tưởng, phân biệt, đã chấp trước được mất, tốt xấu.

Khi Ông Lý Mộc Nguyên hỏi bà Hứa Triết là bà suốt đời lo cho người vậy thì ai sẽ lo cho bà. Bà nói: “*Thiên trách của tôi là lo cho người, ông trời sẽ lo cho tôi*”. Cả cuộc đời bà đi phục vụ người khác nhưng bà không bao giờ thiếu thức ăn, quần áo. Bà thường nhặt quần áo trong thùng rác và sửa lại để mặc. Khi bà đến gặp Hòa Thượng để nhận bằng quy y, bà hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, con có đủ tu cách làm đệ tử Phật hay không?*”. Hòa Thượng nói: “*Nếu so với thang điểm 10 thì bà đã vượt qua thang điểm này, bà đầy đủ tư cách làm một đệ tử Phật*”. Chúng ta học Phật pháp, chúng ta xa rời vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, tin và làm theo lời Phật dạy thì chắc chắn sẽ có kết quả tốt.

\*\*\*\*\*

### ***Nam Mô A Di Đà Phật***

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!*

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!*